

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 4

Ročník VII.

Duben 2001

Motto: Nepřišel jsi na svět proto, aby se ti sloužilo a klanělo. Ty jsi cesta života a hledáš lidi, kteří by šli za tebou. Probud' mě, když usínám. Vzbud' ve mně neklid, když tě chválím jen slovy.

Alfonso Pereira: Myšlenky a modlitby

Velikonoce jsou podivuhodným dílem Boží Lásky. Lásky Otce, vinaře, který s láskou pečuje o svou vinici, okopává a hnojí, dává jejím ratolestem sílu k životu. A když nastal čas, posílá na ni svého Syna, aby svou obětí přinesl spravedlnost, aby život, který s láskou stvořil, nezahynul.

Je to tajemství Boží péče o nás - lásky Otce, který zná naši křehkost, a přesto nezavrhne. Svým dětem dává vždy novou naději, ukazuje cestu do otcovského domu, otvírá pramen spásy.

V tom je jeho láska, samotný princip Boha, navěky potvrzený Kristovým příchodem, utrpením i vzkříšením, láska trvale nám nabídnutá v darech Ducha svatého.

V tom je i naše spása, naše trvalá radost i naděje.

Výsledky voleb do farní rady (konaných 4. 3. 2001)

Celkem bylo odevzdáno 215 platných hlasovacích lístků.

Do farní rady byli zvoleni (za jménem je uveden počet obdržovaných hlasů):

Jan Deutsch	147
Anežka Emilie Tutrová OFS	132
PhDr. Jan-Jakub Outrata	123
Martin Vaňáč	122
Ludmila Jirsová	119

Pořadí dalších kandidátů:

Petra Zítková, Zdeněk Řeřicha, Zdenka Pavlasová, Božena Harmáčková, Gabriela Skružná, Věra Marie Vonásková

Farní rada má celkem 15 členů volených, jmenovaných a delegovaných:

br. Michal OFM - farář

br. Dominik OFM - kaplan

br. Bartoloměj OFM – pastorační asistent

Čámská Irena	Outratová Hana
Deutsch Jan	Petrus Jiří
Jirsová Ludmila	Tutrová Anežka Emilie OFS
Koronthályová Markéta	Vachtová Jana
Kotland Miroslav	Vaňáč Martin
Outrata Jan-Jakub	Vašků Vladimír

Zápis ze Setkání farní rady (FR) ze dne 6. 3. 2001

První setkání nové farní rady. Všech 11 členů (z 12) složilo slib do rukou faráře br. Michala (kromě H. Outratové, která se pro nemoc omluvila).

- 1) zhodnocení práce minulé farní rady
- 2) seznámení s výsledky voleb ze dne 4. 3. 2001
- 3) Jan Deutsch byl zvolen zástupcem za FR do ERF (zajišťuje komunikaci mezi FR a ERF)
- 4) jmenování pracovních skupin:
 - pro liturgii a zpěv: J. Outrata, J. Petrus, J. Vachtová, P. Zítková
 - kulturní: Z. Pavlasová, V. Vašků
 - pastoračně-vzdělávací: I. Čámská, M. Koronthályová, M. Vaňáč
- 5) klub – farář br. Michal informoval FR, že správcem klubu byl pověřen Jan Deutsch, tuto službu vykonává na čtvrtinový úvazek
- 6) členové FR byli vyzváni, aby šli příkladem a zaslali příspěvky na účet u ČS (viz informace ve vývěsece)

**Pozor změna! od dubna 2001 setkání FR (otevřené) vždy 3. úterý v měsíci
příště: 17. dubna v 17 hod. v klubu**

EVANGELIZACE

Odpuštění z kříže

Navzdory času zůstal člověk člověkem se všemi ctnostmi i nectnostmi, se svou schopností přijímat dobré i zlé, se svou vírou i se svým pokušením, se svým ano i ne. Naše srdce, stvořená v lásce a k lásce, jsou stále tak často nakloněna k hněvu, zahleděna do sebe, svého sobectví: pomalu, nepozorovaně se náš pohled na svět mění k našemu obrazu. Osvobozující okamžiky, kdy dokážeme zahlédnout bližního a svět čistým pohledem, to jsou chvíle, kdy prožíváme radostnou blízkost Pána.

Odpouštějte...ano, je vždy znovu a znovu si opakovat Kristova slova, je nutno vždy zapomínat křivdy....Neboť horší než zlo, které k nám přichází, je to, které vychází z nás samých, zlo, které často pošetile považujeme za dobro, nespravedlnost, kterou často považujeme za pravdu a právo. Není odtud daleko ke zcela falešnému obrazu světa, v němž stojím já, jediný spravedlivý proti celému, nespravedlivému a nepřátelskému světu.

Horské kázání ukazuje, jak vyvážnout z této nastražené pasti, do níž nás vtahuje naše lidská slabost, naše sebeláska a pýcha, ale především naše malá víra, náš strach. Je odpovědí na to, jak bychom měli uspořádat, jak naplňovat naše lidské vztahy, aby byly obrazem Toho, k jehož jménu se dovoláváme.

Vyhovět Kristovým požadavkům není snadné. Učí nás odpouštět, učí nás milovat své nepřátele, učí nás radovat se z našeho utrpení - vše, co je člověku tak cizí, tak radikálně odlišné od světa, který jsme si vytvořili. A přesto je to jediná cesta, třeba dlouhá a složitá, která nám umožňuje vykročit z omezenosti a spoutanosti našeho lidství a přibližuje nás setkání s Pánem, který nás očekává na jejím konci.

Je to úkol velký právě v tom, že neznamená vykonat čas od času hrdinský skutek sebezapření, ale uskutečňovat každodenně tisíce drobných, zdánlivě nenápadných a nedůležitých krůčků, vyžadujících nejen vytrvalost a hrdinství, ale především trpělivost a pokoru, s nimiž můžeme překonat i nepohodlí a pocit osobního ponížení, které nám tato cesta často přináší.

Otvírá ovšem široký obzor duchovní svobody a radosti, jejíž jedinou hranicí je velikost a moudrost Boží. Je to cesta, vedoucí k postupnému odkrývání prvků Božího království v tomto světě, k tomu, abychom pocítili doteky lásky a radostně objevovali pramínky souznění a milosrdenství v životě svém i svých bratří a sester.

Právě ona je klíčem, který nám nabízí sv. Pavel ve své Velepísni lásky. Všechno, co nám připadalo obtížné splnit, je tu odhaleno ve své nejhlubší podstatě - je tu zdroj naší síly, je zde pramen naší jistoty, naděje, že se nám k

tomuto cíli podaří dojít: Víra, Naděje, a hlavně největší z nich - Láska. Ona dává radostný smysl naší pokoře a trpělivosti, učí nás neskládat naději tam, kde není. V její síle a světle se stává svět místem, v němž, přes jeho nedokonalost, je jediným tvůrčím principem Láska Toho, který ho stvořil a který ho miluje. Ona je pramenem naší křesťanské naděje a je i zdrojem naší síly a odvahy k tomu, abychom sebe sama i své okolí proměňovali k obrazu Pána.

Svět je a bude takový, jací jsme my sami. Záleží na tom, jak dokážeme otevřít své srdce lásce, jak ji dokážeme objevovat a posilovat ve světě kolem nás, jak v něm dokážeme nacházet prvotiny Božího království.

A není větší výzvy k této práci než je Kalvarie a slova vzkříšeného Pána.

JJO

PASTORACE

O úkolech současné pastorace

Současná pastorace si vyžaduje důkladnou teologickou, intelektuální, ale zejména lidskou přípravu. Musí stát v reálně poznané skutečnosti, **musí budovat církev, tedy shromažďovat lidi okolo Ježíše Krista**. Musí být schopná přitažlivě zvát, poutavě ohlašovat, sdružovat – proč by to měly dělat jenom sekty? Nebo snad jejich nárůst a používané metody nejsou pro nás živou výčitkou toho, co zanedbáváme?

Iluzí je dnes představa jednotlivé farnosti, podřízené ve všem autoritě pastýře. Pastorace dostává mnohotvárnou podobu služby, především kněžské služby, přímo nabádá ke spolupráci s těmi, s kterými kněží vytvářejí jediný Boží lid – s laiky. Oni mají právo nejen se sdružovat v rozličných církevních společenstvích, ale mají také právo **nést spoluzodpovědnost za místní církev**, vykonávat vše, co jim dovoluje jejich kompetence, vzdělání a obětavost. Nemůžeme však mluvit o žádné spoluzodpovědnosti tam, kde není zároveň možnost spolurozhodování. Pastorace dostává podobu spolupráce, tedy také zřeknutí se autoritářských postojů.

Dnešní společnost je výrazně pluralistická a lehko podléhá sekularizaci. Tomu zabráníme jen **opravdovým svědectvím života víry, prožívané ve farnosti, charakterizované přítomností a spoluprací rozličných církevních společenství a skupin**. Jestliže je nepřijmeme, jestliže jim budeme bránit v rozvoji a necháme je pouze živořit, otevřeme zeširoka dveře nejen sektám, ale také sekularizaci. Zkušenosti ze Západu by nás neměly ochromovat strachem, ale spíše poučit.

Převzato z příspěvku Seznámení s pastorační situací v Polsku a na Slovensku (Sborník Úkoly pastorační činnosti církve a pastorační teologie v Českých zemích (vydalo Refugium Roma-Velehrad v roce 1997, s. 24), zvýraznění v textu MV

SVÁTOSTI

Podle starobylé praxe církve budou i letos v naší farnosti o velikonoční vigílii na Bílou sobotu udíleny svátosti křtu a biřmování kandidátům, kteří se na přijetí těchto svátostí připravovali v katechumenátu, tj. v pastorační formaci katechumenů. Pokřtění a biřmovanci by si měli uvědomit, že přijetím svátostí teprve „vše začíná“. Stejně tak by si farní společenství mělo uvědomit, že období mystagogie (volně přeloženo „vedení do tajemství“, tj. především do svátostného křesťanského života) je úkolem celého společenství věřících. „Je třeba se všestranně postarat o to, aby nově pokřtění byli plně začleněni do společenství, a to tak, aby z toho měli radost,“ uvádí doslova církevní předpisy.

Období mystagogie

Toto období, následující bezprostředně po křtu, **je velmi důležité a mnohdy velmi zanedbávané.** Lze je považovat vlastně za nedílnou součást přípravy, i když už svátosti byly uděleny a čekatelé přijaty. Novokřtěnec se v něm mnohdy teprve „probírá“ ze zážitku přijetí iniciačních svátostí, dále vniká do praxe života církve – teď už jaksí „zevnitř“ a musí se mnohému ještě učit, například žít ze svátostí. Kromě toho se změnil jeho statut – už není čekatelem, nadějí, poněkud exotickou postavou v církevní obci, ale je vlastně „řadovým křesťanem“. To má své klady a zápory. Zatímco se o něho v období přípravy stále někdo staral, může si nyní připadat nadbytečný, zanedbaný i opuštěný. Jistěže nemá být po celý život opečováván jako katechumen, ale musí se s pomocí druhých naučit „chodit po svých“. **Brzy má také poznat, že i on má svá obdarování a proto v církevní obci i mimo ni své úkoly a své služby. Je velmi důležité, aby co nejdříve pocítil, že je potřebný a že může být užitečný a také, aby jeho využití a úkoly, které dostane, byly přiměřené jeho možnostem.**

Velkým problémem pro nově pokřtěné **bývá svátost smíření.** Nemají s ní zkušenosti a proto, krátce řečeno, nevědí jak se zpovídat, z čeho se zpovídat, proč se zpovídat a jak často se zpovídat. Zde **potřebují moudré doprovázení** kmotrem nebo někým dalším, kdo je jim blízko, k němuž mají důvěru a kdo jim bude rádcem na cestě křesťanského života. Rozhodně není možné uvést někoho do zpovědní praxe předem, tedy ještě v období katechumenátu. Tam lze říci jen nejnnutnější informace. Důležité také je, aby kněz, u kterého se bude novokřtěnec poprvé zpovídat, byl na tuto situaci jím nebo někým jiným upozorněn, aby nemusel zpovídat ve spěchu a ve stresu a aby byl schopen dobrého a taktního pedagogického přístupu, a to nejen při první zpovědi. Uvedení do dobré zpovědní praxe je u řady dospělých novokřtěnců procesem, který trvá měsíce, nebo spíš několik let.

Převzato z textu Příprava dospělých na křest: Pomůcka pro ty, kteří vedou přípravu (vydalo Pastorační středisko sv. Vojtěcha v roce 2001, s. 23), zvýraznění v textu MV.

LITURGIE

Co znamená výraz liturgie?

Výraz „liturgie“ znamená původně „veřejné dílo“, „služba lidu“ nebo „služba ve prospěch lidu“. V křesťanské tradici to znamená, že Boží lid má účast na Božím „díle“ (srov. Jan 17,4). Kristus, náš Vykupitel a Velekněz, skrze liturgii pokračuje ve své církvi, s ní a skrze ni, v díle našeho vykoupení.

Výraz „liturgie“ je užíván v Novém zákoně nejen pro slavení bohoslužeb (srov. Sk 13,2; Lk 1,23), ale také pro hlásání evangelia (srov. Řím 15,16; Flp 2,14-17.30) a pro konání skutků lásky (Řím 15,27; 2Kor 9,12; Flp 2,25). Ve všech těchto případech jde o službu Bohu a lidem. Při slavení liturgie je církev služebnicí a obrazem svého Pána, jediného „Liturga“ (Prostředníka) (srov. Žid 8,2.6), protože má účast na jeho kněžském, prorockém a královském poslání (bohoslužba, hlásání, služba lásky):

„Právem se tedy liturgie chápe jako vykonávání kněžství Ježíše Krista. V liturgii jsou znamení, které lze vnímat smysly. Tato znamení značí posvěcení člověka a způsobem každému z těchto znamení vlastním je uskutečňují. Liturgie je také veškerá veřejná bohopocta, kterou koná tajemné Tělo Ježíše Krista, a to hlava i údy. Proto každé slavení liturgie je činnost vynikajícím způsobem posvátná: je to dílo Krista kněze a jeho těla, církve. Z hlediska účinnosti se jí žádná jiná činnost církve titulem ani stupněm nevyrovná.“ (2. vatikánský koncil, SC 7)

Liturgie jako pramen života

Kristovo dílo, liturgie, je také činností jeho církve. Uskutečňuje a ukazuje církev jako viditelné znamení společenství Boha a lidí skrze Krista. Má věřící k tomu, aby se podíleli na novém životě společenství. Vyžaduje, aby „se jí věřící zúčastňovali uvědoměle, aktivně a s duchovním užitkem.“ (2. vatikánský koncil, SC 11)

„Posvátná liturgie nevyčerpává všechnu činnost církve“ (2. vatikánský koncil, SC 9); musí jí předcházet evangelizace, víra a obrácení; pak je schopna přinášet své plody v životě věřících: nový život podle Ducha, zapojení do poslání církve a službu její jednotě.

Převzato z Katechismu katolické církve čl. 1069-1072 (vydal Zvon 1995, s. 281-282).

MODLITBA

Závěrečná doxologie v modlitbě Páně

Nejdůležitější modlitbou pro křesťana je bezpochyby modlitba Páně, tzv. Otčenáš. Tuto modlitbu doporučoval učedníkům Ježíš Kristus (Lk 11, 2-4 kratší verze; Mt 6, 9-15 delší verze, kterou převzala liturgická tradice církve a je tedy bližší dnes užívanému znění modlitby). Katechismus katolické církve (KKC) cituje řadu výroků křesťanských osobností o významu této modlitby:

„Modlitba Páně je opravdu shrnutím celého evangelia.“ (Tertulián, +po 220); „Projděte všechny modlitby, které jsou v Písmu; myslím, že v nich nelze najít něco, co by nebylo obsaženo v modlitbě Páně.“ (Augustin, +430); „Modlitba Otčenáš je nejdokonalejší ze všech modliteb.“ (Tomáš Akvinský, +1274).

Přestože je modlitba Páně nejznámější modlitbou, setkávám se při její recitaci v různých společenstvích, farní radu nevyjímaje, s pochybnostmi o jejím zakončení. Konkrétně zda za poslední prosbu Otčenáše „ale zbav nás od zlého“ dodávat závěrečnou doxologii (řec. doxa=sláva, chvála tj. chvalořeč, oslavná řeč) „neboť tvé je království i moc i sláva na věky“ nebo ne. V Novém zákoně se tato doxologie nevyskytuje. Někteří badatelé (např. M. Limbeck v malém stuttgartském komentáři k evangeliu sv. Matouše, česky vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 1996, s. 88-91) však upozorňují na to, že Ježíš vybízel lidi stále jen k prosebné modlitbě (např. Mt 5,44; 7,7; Mk 11,24; 14,37; L 11,5-8; 18,1-8 atd.), ačkoliv on sám Boha také chválil (srov. Mt 11,25). Modlitby díky a chval byly pro Ježíšovy současníky samozřejmé, takže je k tomu Ježíš již nemusel vybízet.

Skutečně již od raných dob byla modlitba Páně v liturgii ukončována doxologií. V nejstarším dochovaném mimobiblickém znění Otčenáše, ve spisu Didaché neboli Učení dvanácti apoštolů z doby kolem roku 100, najdeme zakončení: „neboť tvá je moc a sláva na věky“ (včetně doporučení, aby se modlitba Páně opakovala třikrát denně). Sbírka tzv. apoštolských konstitucí ze 4. století uvádí na počátku doxologie slovo „království“. Byzantská tradice ještě přidává po „sláva“: „Otče, Synu a Duchu svatý.“

Také v současné mešní liturgii se po modlitbě Páně recituje (nebo zpívá) závěrečná doxologie. Mezi text Otčenáše a doxologií je ještě vložen a knězem pronášen tzv. embolismus (řecky vsuvka), který rozvíjí poslední prosbu „zbav nás od zlého“ ve výslovné perspektivě „očekávání v blažené naději“ (Tit 2,13) a příchodu našeho Pána, Ježíše Krista: „Vysvobod' nás ode všeho zlého, Bože, a dej našim dnům svůj mír. Smiluj se nad námi a pomoz nám: Ať se nikdy nedostaneme do područí hříchu, ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem a s nadějí očekáváme požehnaný příchod našeho Spasitele Ježíše Krista.“

Katechismus katolické církve uvádí (čl. 2855): Závěrečná doxologie „neboť tvé je království i moc i sláva“ přejímá a znovu do sebe uzavírá první tři prosby Otčenáše: oslavu jeho jména, příchod jeho království a moc jeho spásné vůle. Avšak toto opakování má nyní formu klanění a díkyvzdání jako v nebeské liturgii (srov. Zj 1,6; 4,11; 5,13). Vládce tohoto světa si tyto tři tituly království, moci a slávy lživě přivlastňoval (srov. Lk 4,5-6); Kristus Pán je navrátit svému Otci a našemu Otci, až mu odevzdá království, kdy se definitivně dovrší tajemství spásy a Bůh bude všeho ve všem (srov. 1Kor 15,24-28).

Otčenáš se závěrečnou doxologií je v současnosti užíván při ekumenických setkáních. Vzhledem k významu doxologie a na sjednocení modlitební praxe považují za vhodné, aby byl při nejrůznějších setkáních v naší farnosti pokud možno používán „prodloužený Otčenáš“. M.V.

Modlitba pro manžele:

Otče náš, buď s námi v našem domově dnes i po všechny dny našeho života. Pomáhej nám, když budeme unaveni, abychom mírnili svou povahu a mysleli jeden na druhého. Dej, abychom se milovali, byli k sobě trpěliví a navzájem si odpouštěli, jako ty odpouštíš nám. Ať v našem domově vládne zákon lásky Boží. Amen.

BIBLICKÝ KOUTEK

Setkávání nad Písmem – hledají se spolupracovníci !

Od ledna roku 2000 se téměř **každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci konají od 19:00 ve farním klubu setkávání nad Písmem** (viz program akcí). Abychom se dlouho nezdržovali složitým výběrem, kterou z biblických knih při setkávání číst, rozhodl jsem se pro četbu „od počátku“, takže jsme začali první biblickou knihou, První knihou Mojžíšovou (**Genesis**). Dopředu nebylo stanoveno, jak dlouhé úseky budeme číst. Vše záviselo na tom, kolik toho při každém setkání přečteme a prodebatujeme. Pro obtížnější místa nebo pro lepší pochopení textu používáme první svazek Výkladů ke Starému zákonu (vydal Kalich v roce 1991). Prvotním cílem setkávání však nikdy nebyla odborná exegeze (tj. výklad textu), nýbrž **společné zamyšlení a pokus o hlubší porozumění slovům Písma sv.** Proto raději hovořím o „setkávání nad Písmem“ než o „biblickém kroužku“, který podle mne znamená poněkud systematictější kolektivní práci s Písmem.

Biblický text se snažíme chápat především jako **Boží slovo**, o kterém Pavel v Druhém listu Timoteovi píše: „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ (2Tim 3,16-17) Abychom se však vyhnuli nezdravému fundamentalismu, je třeba vzít v úvahu slova, která o výkladu bible uvádí věroučná konstituce Druhého vatikánského koncilu o Božím zjevení s názvem Dei verbum (zkratka DV, čl. 12): „Protože však Bůh mluví v Písmě svatém prostřednictvím lidí lidským způsobem, musí vykladač Písma svatého, chce-li pochopit, co nám chtěl Bůh sdělit, pozorně zkoumat, co měli svatopisci skutečně v úmyslu vyjádřit a co chtěl jejich slovy zjevit Bůh.“ Zároveň **má být četba Písma svatého vždy provázena modlitbou**, aby se stala rozhovorem mezi Bohem a člověkem. (DV 25)

Přestože jsem vděčný za pár pravidelných účastníků setkávání, překvapuje mě relativní nezájem o společnou četbu a rozhovory nad Písmem. Vždyť podle koncilu: „Je tedy třeba, aby se všechno církevní kázání i křesťanská zbožnost živila a řídila Písmem svatým... Slovo Boží má takovou sílu a moc, že je pro

církev oporou a životem pro její děti, posilou víry, pokrmem duše, čistým a trvalým pramenem duchovního života.“ (DV, čl. 21)

Považoval bych za vhodné, **kdyby se setkávání nad Písmem konala každý týden**. K tomu je třeba nejenom více zájemců, ale především **několik spolupracovníků**, kteří by byli ochotni pravidelně pomáhat při organizování jednotlivých setkání. Nejde o těžkou práci. Jedná se jednak o zajištění klíčů na daný termín a odpovědnost za pořádek ve farním klubu v době setkání. K vedení setkání, které by se mělo střídat mezi jednotlivými účastníky, není třeba nějakých rozsáhlých encyklopedických znalostí. Jde především o základní znalost Písma svatého, ochotu naslouchat jeho slovům, schopnost udržet věcnost diskuse a zároveň dát každému prostor k vyjádření vlastního názoru. Pro lepší porozumění je dobré vzít k ruce biblický komentář nebo slovník či jinou vhodnou knihu, kterých je v českém jazyce již dostatek (v budoucnosti se snad najde ve farnosti dostatek finančních prostředků na zařízení malé příruční knihovny, která by obsahovala alespoň základní biblické pomůcky; prozatím se musíme spoléhat na vlastní nebo půjčené knihy). Jsem ochoten pomoci radou a dosavadními zkušenostmi.

Na závěr upozorňuji, že pravidelná setkávání nad Písmem jsou vhodná především pro nově pokřtěné (o důležitosti jejich zapojení do farního společenství viz v rubrice SVÁTOSTI), ale také pro ty, kteří byli pokřtěni již dávno a chtějí čerpat z pravidelné četby Písma nové podněty a posilu pro svůj duchovní život.

Martin Vaňáč

Setkávání nad Písmem – připomínám pro zájemce, že setkání se koná pravidelně 2. a 4. pondělí v měsíci, tedy 9. a 23. dubna v 19:00 v klubu. Čteme První knihu Mojžíšovu. V pondělí 9. dubna budeme pokračovat v knize Genesis kap. 46. Po dokončení začneme číst Markovo evangelium. *M.V.*

Jaký je Váš názor?

Chtěla bych se s Vámi podělit o zkušenost. Často přemýšlím o tom, proč vlastně odmítáme hlouběji se vzdělávat v duchovní oblasti. Vzdělání si musíme doplňovat a rozšiřovat v oblasti pracovní. Tam se nemůžeme vymlouvat na nedostatek času a je to správné, neboť naší první praktickou starostí je zabezpečení rodiny. Ale přiznejme si, nevyšetřili bychom přece jen 2-4 hodiny v měsíci i na prohlubování svých znalostí duchovních? Také s tímto problémem zápasím. V brožurce (Jaromír Neugebauer Farnost dnes a zítra, vydalo Trinitas 2000), kterou jsem přečetla za jeden večer, se píše: „*V našem prostoru je nutné začít výukou všech, kteří jsou ochotni poslouchat. Úroveň*

znalostí velké většiny je v průměru katastrofálně nízká a znalosti ještě silně zkreslené. K tomu často přistupuje skálopevné přesvědčení, že osobní názor představuje celou správnou katolickou víru, a z toho pak plyne neochota vzdělávat se a cokoli měnit.“ Několikrát jsem si tato slova přečetla, byla mi nepříjemná a bylo těžké ztotožnit se s nimi. Nakonec jsem uznala napsanou pravdu a rozhodla se k nápravě. Ještě jsem byla ovlivněna názorem P. J. Skoblíka, že Pán bude každého hodnotit podle toho, jak se v životě snažil poznávat Pravdu. Začala jsem tedy chodit na pondělní Setkávání nad Písmem a nelituji. Pokud známe Starozákonní příběhy, nacházíme nový a bohatší pohled, pokud neznáme, nabízí se možnost seznámit se a pronikat hlouběji do slov Písma, která byla napsána i pro nás. Nejsme ani trochu zvědaví, co nám Bůh skrze Písmo říká, nechceme Ho poznávat, naučit se Ho vnímat v událostech všedního života, tak, jako to čteme v Bibli? L. Jirsová

Z FARNOSTI

PAŠIJOVÁ HRA

O umučení a ukřižování Pána Ježíše Krista

v neděli 1. dubna v 11.15 hod. (po „dětské“)

v ambitech františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné

Přijďme se podívat na „malé herce“, kteří nám chtějí zpřítomnit „velkou událost“. Projďme spolu s nimi „křížovou cestu“ tak, jak ji šel Ježíš. Doba postní je příležitostí zamyslet se nad životem Ježíše Krista i svým. Zamyslet se, jak se nám daří žít podle Kristova učení nejen teoreticky, ale především skutky.

Fotokroužek

V neděli 8. dubna 2001 v 11:15 hod. (po „dětské“) se v klubu uskuteční první schůzka zájemců o kroužek amatérského fotografování. Na tomto setkání si domluvíme podrobnosti o činnosti a termínu scházení. Kroužek je vhodný pro děti od 10 let. Nemůžete-li v neděli, volejte na tel. 20518221 (0608/046617).

Jiří Veselský

Křížová cesta pro děti na Petříně

V neděli 8. dubna 2001 zveme nejen děti, ale i rodiče na křížovou cestu s dětským zaměřením. Sraz všech je v 15:00 hod. u 1. zastavení na Petříně.

Helena Podlahová

Zpívání - sejdem se opět v pondělí 23. dubna v 19:19 hod. v klubu. Tentokrát uděláme výjimku a sejdem se o týden později, neboť pravidelný termín připadl letos na Velikonoční pondělí. Těšíme se. Zdeněk Řeřicha

Letní tábory farnosti Panny Marie Sněžné

Kde: Habartice u Klatov

Pro koho: Všechny holky a kluky ve věku od 7 do 13 let.

I. turnus: „*Velké biblické putování*“ **30. 6.-14. 7. 2001** (cena 2480,-)

Přihlášky a inf.: Honza Deutsch, tel.: 581 04 52 nebo br. Bartoloměj OFM

II. turnus: „*Pojed'te s námi prožít indiánské tajemství*“

14. 7.-28. 7. 2001 (cena 2480,-)

Přihlášky si vyzvedněte na faře u P. M. Sněžné a odevzdejte do 15. 5. 2001 tamtéž.

Informace: Vendula Poláková, tel.: 35 36 11 73

SNĚM

Sněmovní kroužek se koná v úterý 3. dubna v 17:00 v klubu.

Téma: Rodina – manželství – žena.

Na setkání v březnu jsme začali s tématem „rodina“. (Potřebné materiály najdete na webových stránkách Katolické církve cbk.cirkev.cz v adresáři Plenární sněm.)

Pozor změna! od dubna 2001 vždy 1. úterý v měsíci.

Ze zápisu „sněmování“ (v úterý 20. 3. v 17:00 v klubu)

Téma: Rodina.

V čem se odlišuje křesťanská rodina od ostatních rodin?

- rodina je oázou pohody, klidu
- diskutuje se na duchovní témata
- společná pravidelná nedělní návštěva bohoslužeb
- klidnější řešení problémů
- ochota věnovat čas druhým (řešit problémy, naslouchat v čase svého volna)

- ve vyrovnané rodině se načerpává síla, kterou pak pozitivně ovlivňujeme své okolí

Jaká je vaše oblíbená kniha o spiritualitě manželství?

- tentokrát se nás sešlo 6 zástupců různých rodin, ale nikdo jsme nedokázal odpovědět, nenašli jsme ani autora, který by se zabýval touto tematikou, i zde se potřebujeme vzdělávat

Máme ve farnosti společenství rodin?

- existuje společenství manželů, které se schází 2x měsíčně (možná i jiná, o kterých nevíme)
- poslední neděli v měsíci se schází společenství křesťanských rodin (14:00 v klubu)
- chybí aktivní manželé s dětmi, kteří by připravovali program pro ostatní rodiny (např. 1x měsíčně společný výlet, procházka za Prahu, společné odp. v klubu apod.)
- zatím tyto aktivity suplují bratři františkáni, kteří chodí vždy první neděli v měsíci s dětmi (s rodiči, pokud nepřivedou jen děti) plavat do YMCA, v zimě občas bruslit, zahrát si kopanou na Letnou
- v červnu 2001 bratři Filip a Didak odcházejí, najdou se ochotní nástupci?

zapsala L. Jirsová

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

Okénko páté: Písek mezi prsty... Ekologie a svátek.

Nedávno jsem měl zvláštní zážitek. Dostal jsem dopis od dvou spolužaček ze základní školy s pozvánkou na sraz naší třídy – poprvé po deseti letech. Když jsem si četl to pozvání, lehce mě zamrazilo. „Chtěly bychom vás zase vidět a aspoň na chvíli se vytrhnout z šedivého proudu dní,“ psalo se v něm. Přišlo mi divné a nepředstavitelné, že by někdo stejně starý – nebo spíš mladý – jako já mohl vnímat čas tak úplně jinak, ne jako lákavý a trochu záhadný prostor, v němž se mám uskutečnit, ale jako rutinu, obtížnou povinnost, s níž se vleču bez radosti a nadšení vpřed... Nakonec jsme se v podniku příznačně nazvaném Peklo opravdu sešli a zjistil jsem, že to není zase až tak hrozné – něco z toho prvního pocitu ve mně ale zůstalo.

Od té doby se vždy po čase vracím k uvažování o tom, jak jsme na tom s prožíváním času my, křesťané, my farníci jedné farnosti uprostřed velkoměsta. Když jsem se vracel ze svého posádkového městečka Kroměříže do Prahy, musel jsem si vždycky „seřídít“ svoje vnitřní hodiny na jiný, daleko uspěchanější čas. Všechny lidi ve městě sužuje spěch a stres, je to krutá cena za všechny požitky civilizace, na které už jsme zvyklí a které potřebujeme, i

když na ně žehráme. I my se čas od času jezdíme léčit do přírody, která na rozdíl od velkoměsta žije v čase plynulém a klidném, a pak se vracíme a o to víc na nás doléhá to naše peklíčko.

Vlastně nejde jenom o to, že žijeme v přehuštěném prostoru a stíháme příliš mnoho věcí najednou, takže nakonec jsme jenom mrzutí z toho, že nestihneme nic. Mnoho lidí kolem nás trpí pocitem, že jim čas prostě uplývá mezi prsty a mizí do nenávratna. Snad právě to je příčina „workholismu“ – neustálá, horečná činnost zaměřená jedním směrem se pro někoho stane jedinou zárukou, že má čas ve své moci a může mu dát smysl. Jiní se brání hromaděním – zábavy, prožitků, kontaktů, vjemů i věcí.

Křesťané, a asi všichni věřící lidé, znají nebo by aspoň měli znát lék na takovou nemoc času. Vždy, když se z lidského života ztratí svátek a umění slavit, prožít alespoň krátkou chvíli v čisté radosti z bytí, vděčnosti za to, že jsem na světě a že jsem obklopen lidmi, které mám rád, že to všechno mám zadarmo, bez vlastní zásluhy – stává se z času nakonec smyčka kolem krku, písek, protékající mezi prsty. Abychom vůbec dovedli zpřítomňovat druhým lidem tento jiný, sváteční čas, musíme na sobě pracovat a naučit se být pozorní, prožívat přítomnou chvíli plně a bděle. Je to stejně těžké jako modlit se a bojovat přitom proti rozptýlení, únavě a omrzlosti.

Blíží se Velká noc, svátek naplněného času – v několika málo dnech můžeme prožít radost, utrpení, smrt i vzkříšení, nový život. Zkusme jej tedy prožít tak, aby si všichni, kteří nás v těch dnech budou potkávat, řekli: „Hm, to je zvláštní, ale kde bereš ten klid a radost, schopnost prožívat ty stále stejně otravné hlouposti nově, jak to, že ti čas neuplývá jako písek mezi prsty?“ Svátek, to je takové životní prostředí víry, a péče o slavení je ekologie našeho života ve víře. Přeji vám všem krásné a požehnané Velikonoce.

Filip M. Outrata

FARNÍ CHARITA

Ukrajina

Původně plánovaná humanitární sbírka šatstva a obuvi pro Ukrajinu se již do konce června konat nebude. Podzimní sbírka dorazila do Bučače s několika měsíčním zpožděním (špatné počasí), a tak mají stále plný sklad věcí. Vykonáme pouze finanční sbírku. Termín bude včas oznámen. Další sbírka šatstva a obuvi bude na podzim 2001.

red.

CÍRKVE

V rozmluvě se svatým Augustinem

Augustiniánský týden v malostranském kostele a klášteře sv. Tomáše (3. ročník):

23. dubna – 18.00 : Zahájení – úvodní slovo PhDr. P. William S. Faix, OSA
18.15 : Sv. Augustin o lidské povaze - PhDr. M. J. Scanlon, OSA (USA)
24. dubna – 17.00 : Zahájení výstavy augustiniánských knih z 15. a 16. století (kaple)
18.00 : Slavná mše svatá
25. dubna - 18.00 : Panna Maria u sv. Augustina - Mgr. P. Antonio Rivas, OSA
26. dubna - 12.15 : Mše sv. - P. Marie Dobré Rady
18.00 : Sv. Augustin a Písmo svaté - ThDr. P. Petr Mareček (OU)
27. dubna - 18.00 : Koncert. O sv. Augustinovi. Ukončení augustiniánského týdne.
(Bližší inf.: tel: 02/57 53 26 75, e-mail: osaprag@ti.cz, http: www.aug.org/bohemia)

Pout' na Levém Hradci (sv. Vojtěch)

- v pátek 27. 4. 19:00 mše sv. s nočním bděním
v sobotu 28. 4. 10:00 mše sv. (následuje program během dne)

HUMOR

Křesťanský humor

Křesťanská víra se projevuje radostí. Ta je podle Nového zákona předjímavým znamením eschatologické skutečnosti spásy. Ke křesťanské víře proto patří především humor; a nedostatek humoru a podrážděnost, jimž jsme v současné církvi a teologii tolik propadli, jsou možná nejvážnějšími námitkami, které lze vznést proti současnému křesťanstvu.

Humor je ovšem něco jiného než nudné, vlídné či spíše nakyslé usmívání mnoha „komických svatých“. Humor je postoj, který nechává člověka být zcela lidským a pouze lidským, protože být Bohem nechává jen Boha a všechny ostatní nároky na absolutní důstojnost odhaluje v jejich směšnosti. „Ten, jenž trůní v nebesích, se směje“ (Žalm 2,4).

Správné rozlišování mezi člověkem a Bohem je tedy protikladem zvířecí vážnosti hříchu. Je základem plně lidského bytí. Umožňuje humor, a ten je jedním ze základních rysů křesťanské víry.

Převzato z knihy Waltra Kaspera (v roce 2001 jmenován kardinálem) Uvedení do víry (vydala Křesťanská akademie v Římě v roce 1987, s. 112).

Papež cestuje letadlem, letuška nabízí občerstvení:

„Svatý otče, nedáte si skleničku whisky?“

„A jak jsme vysoko?“ zeptá se papež.

„Deset tisíc metrů,“ odpoví letuška.

„Tak to mi dejte minerálku. Jsem moc blízko svému šéfovi.“

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svou víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Společenství rodičů

neděle 11.15-12.30 vždy po "dětské" v klubu. Posezení při kávě, čaji...
Pro děti i dospělé kulečník.

Společenství seniorů

úterý od 9.00 v klubu.
Setkání po ranní mši svaté při čaji a kávě.
Informace: Jiří Petrus

Schola dospělých

úterý 19.00-20.30. Sraz před farou.
Informace: Pavel Berka

Turistický oddíl „Meluzína“

každou středu 16.15-17.30 v klubu, pro holky a kluky od 6 do 12 let, celoroční hra, možnost jezdit do přírody.
Informace: Máří Kašparová
Vendula Poláková

Schola dětí

každý čtvrtek 17.00-18.00
v malém refektáři.
Informace: Martina Poděšťová

Mše svatá (nejen) pro mládež

každý čtvrtek v 17.00 hod.
Na kytaru hraje a zpívá mládež z farnosti.
Informace: bratr Dominik

Společenství křesťanských rodin

každou poslední neděli v měsíci ve 14.00 hod. v klubu.
Informace: Anežka Tutrová

Výuka dětí - náboženství

Termíny výuky jsou na vývěsece.

Setkávání nad Písmem

každé 2. a 4. pondělí v měsíci
19.00-20.30 v klubu.
Pravidelné setkávání nad texty Písma.
Informace: Martin Vaňáč

Zpívání s kytarou

vždy 3. pondělí v měsíci v 19:19
v klubu
Informace: Zdeněk Řeřicha

Veřejné setkání farnosti a farní rady

vždy 3. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.
Může přijít každý, koho zajímá život farního společenství a chce jakkoli přispět k obohacení života ve farnosti.

Setkávání výtvarníků

vždy 2. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.
Informace: pí Natálie Hlubučková

Sněmovní kroužek

vždy 1. úterý v měsíci 17.00-19.00 v klubu.
Smyslem je upevnění společenství, prohloubení života z víry, příprava na sněm, možnost seznámit se důkladněji s Dokumenty 2. vatikánského koncilu.

Adorace

čtvrtek v 19.00 v kapli sv. Michala.

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:45 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

středa a neděle: 17:15 křížová cesta (v době postní)

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Duben 2001

31. 3.	So	9:00	Úklid kostela – předvelikonoční	
1. 4.	Ne	11:15	Hra: O umučení a ukřížování Pána Ježíše Krista	ambity
		14:00	Plavání v YMCA	
3. 4.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	klub
4. 4.	St	19:19	Beseda (nejen) pro mladé: Tajemství	klub
8. 4.	Ne		Květná neděle	
		15:00	Křížová cesta na Petříně (pro děti) – sraz u 1. zastavení	
9. 4.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	klub
10. 4.	Út	17:00	Setkání výtvarníků se mší sv.	
11. 4.	St	14:30	UKŽ: Přednáška s diap.: Švýcarsko	klub
12. 4.	Čt		Zelený čtvrtek	
		18:00	Mše svatá na památku Večeře Páně	
13. 4.	Pá		Velký pátek	
		15:00	Křížová cesta	
		16:00	Velkopáteční obřady	
			Sbírka na Svatou zemi	
14. 4.	So		Bílá sobota	
		20:00	Velikonoční vigilie-celebruje biskup Škarvada	
15. 4.	Ne		Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
16. 4.	Po		Pondělí velikonoční (9:00, 11:30, 18:00, není dětská)	
17. 4.	Út	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
		17:00	Setkání farní rady (otevřené)	klub
19. 4.	Čt	19:30	Koncert: Chorus Angelus (vstup: 100 Kč, 50 Kč)	kostel
23. 4.	Po		Svátek sv. Vojtěcha – patron pražské arcidiecéze	
		19:00	Setkávání nad Písmem	klub
		19:19	Zpívání při kytaře	klub
27. 4.	Pá	19:30	Koncert: Chorus Angelus (vstup: 120 Kč, 60 Kč)	kostel
29. 4.	Ne	15:00	Setkání křesťanských rodin	klub

Výstava v kapli sv. Jana Nepomuckého: 13. 3.-10. 4. Život na Ukrajině – foto

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženy jsou 5,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhažujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad, Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13, jirsoval@volny.cz

Uzávěrka příštího čísla Sněženy je 20. dubna 2001.